

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Piątek dnia 21 Listopada r. s. 1819 roku.

Observacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 20 godz. 5 z połu.	28 cal. 3, 7, lin.	— 4 5 stopu.	Zachodni	Pochmurus
— 20 godz. 9 wiecz.	28 — 3, 6, —	— 6 5 —	Zachodni	Pogoda	
— 21 godz. 7 z rana	28 — 3, 3,	— 9 5 —	Zachodni	Pogoda	

WIADOMOŚCI KRAJOWE

W I L N O.

Dycecyza wileńska utraciła na dniu 22 8bra, zasłużonego w ciągu przeszło czterdziestu lat, i ulubionego urzędnika swego, w osobie Biskupa Suffragana Dycecyzi i Kanonika Katedry Wileńskiej, Infulata gieranońskiego, orderow Orła białego i ś. Stanisława Kawalera, Nikodema Xięcia z Kozielska Puzyny. Dotknięty paralizem w posrod pełnienia obowiązków kapłańskich, w dniu 23 marca 1818 w kościele ś. Michałskim w Wilnie, zakończył bolesne od owego momentu życie w Miłach, dobrach suffraganśkich. W 24 roku wieku swego, będąc jeszcze koadjutorem kanonii, wezwany na urząd Officiala obszerney w ówczas dycecyzi, od znakomitego w kraiu mądrością i przymiotami Pasterza i Senatora ś. p. Xcia Masalskiego, usprawiedliwił w tym pierwszym urzędowaniu jego zaufanie, i zasłużył razem na szacunek Xcia Prymasa Poniatowskiego i Nuncyuszow Rzymskich, którzy rozbiegając kolejno w instancyi swojej, jego dekreta, nigdy w nich nieznalezli nic do sprostowania, a ztąd zaszczycając go chlubnym świadectwem u Stolicy Apostolskiej i u Króla, zjednali mu względy królewskie i pierwsze krajowe ozdoby. Następca po Xięciu Masalskim, na Biskupstwo Wileńskie, ś. p. Jan Nepomucen Kossakowski, znalazł w doświadczeniu zesłego Biskupa Suffragana pomocną radę i wyręczenie w trudnych z nowym rządem stosunkach duchownych. Jakoż zniewolił go do przyjęcia officialstwa i administracyi dycecyzi, po swoim za granicę wyjeździe, którą zarządzając aż do jego śmierci, został następnie wybrany od Kapituły wileńskiej na tąż administracyą sede vacante. Dalej po krótkim pasterstwie Biskupa Stroynowskiego, znowu obrany od Kapituły wileńskiej, sprawował ostatnią administracyą dycecyzi, pełniąc ten obowiązek zjednostayną a właściwą sobie gorliwością i trafnością, nigdy władzy swojej nie użył na własny pożytek, cały zajęty utrzymaniem porządku i oddaniem słuszności każdemu. Nigdy podwoje jego niezamykały się dla interessowanych, i nikt nieodszedł od niego bez rychłego i sprawiedliwego rzeczy rozwiązania. Jakoż, ile razy zdawał powierzoną sobie władzę, zawsze zostawił po sobie prawdziwy i powszechny żal w duchowieństwie.

P R U S S Y.

Berlin dnia 13 listopada. Ilość spalonych publicznie papierów skarbowych pruskich wynosi ogółem 23 milionów 172 976 talarów.

Dokończenie edyktu o cenzurze (Obacz Kur. Lit. Ner. 259.)

6) Urządzone będzie w Berlinie, stosownie do rozmatości przedmiotów, podlegie bezpośrednio wymienionym w §§. III. i IV. ministerstwu stanu, z kilku członków i jednego sekretarza złożone Najwyższe Kollegium cenzury dla całej monarchii.

Głównem jego przeznaczeniem będzie:

1) Roztrząsanie zażaleń autorów i nakładców, z powodu całkowitego lub częściowego odmówienia approbacyi druku, i rozstrzyganie onychże w ostatniej instancyi, stosownie do myśli prawa niniejszego; — 2) Czuwanie nad wykonaniem prawa względem cenzury, donoszenie z opinią swą właściwemu ministerstwu, o każdym wiadomym mu przekroczeniu, niemniej o przypadkach, gdzieby się zdawało, iż ustanowieni cenzorowie nie odpowiedzieli duchowi prawa niniejszego, lub gdzieby zaszło przeciw nim zażalenie ze strony którejkolwiek władzy zagranicznej lub krajowej; — 3) Korrespondowanie z naczelnymi prezesami i władzami cenzuralnymi, i przesyłanie im wychodzących od wzmiankowanych ministerstw stanu instrukcyi, niemniej załatwienie wszelkich ich wątpliwości, stosownie do udzielonych mu od tych ministerstw przepisów; — 4) Wyjednywanie przez raporta do tych ministerstw zakazu, przedawania książek drukowanych w Niemczech, lub gdzieindziej, za lub bez zezwolenia cenzury, których sprzedaż zdaje się, iż nie powinna być dopuszczoną.

7) Udzielona dotąd akademii umiejętności i uniwersytetom wolność od cenzury, zawieszona się niniejszem na lat pięć.

8) Xięgarze krajowi obowiązani są zachowywać przepisy prawa niniejszego i wtenczas, gdy za granicą każą książkę jaką drukować; nie są także uwolnieni od tego obowiązku, gdy cały nakład wyłącznie dla obcego kraju przeznaczony.

9) Wszelkie pisma drukowane powinny być opatrzone nazwiskiem nakładcy i drukarza, ostatniego na końcu dzieła, wszelkie gazety i pisma czasowe nazwiskiem Redaktora w Państwie Pruskim zamieszkałego. — Najwyższa

władza cenzury jest mocną; oświadczyć przedsiębierny gazety, iż podany Redaktor nie wpaja potrzebnego zaufania, w którym to przypadku obowiązany jest przedsiębiorca, albo przyjąć innego Redaktora, lub jeżeli obranego zatrzymać chce, złożyć zań kaucyą, przez Nasze wyżej wspomniane ministerjum stanu, na wniosek rzeczony najwyższej władzy cenzury, oznaczyć się mając.

10) Wolno drukarzowi lub nakładcy, przedsiębierny druk jakiego dzieła, podać je do cenzury w całości w czytelnym przepisie, lub częściami w odbitych na próbę arkuszach; w ostatnim atoli przypadku sam sobie przypisze, skoroby po wytłoczeniu części dzieła, cenzor osądził, iż dalszy ciąg nie może być drukowany, i przez wykreślenie onogoż, część już wycięta na nie się nie przydała. Podane do cenzury rękopismo, oznaczy cenzor na pierwszej i ostatniej stronie nazwiskiem swoim i datą. Jeżeli dzieło arkuszami do cenzury podawane, wtedy ma być na każdym arkuszu wyrażone *Imprimatur*. Dozwolenie druku jest tylko na rok jeden ważnym; jeżeli druk w ciągu tegoż nie został skutecznym, wystarczyć należy o nowe zezwolenie.

11) Żadne dzieło zewnątrz państw związku niemieckiego w języku niemieckim wydrukowane, nie może być przedawane w państwach królewskich, bez wyraźnego najwyższej władzy cenzury zezwolenia.

12) Nie wolno przedawać żadnego w Niemczech wydanego w którymkolwiek języku pisma; na którego tytule nie jest położone nazwisko znajomego handlu nakładowego i którego sięgacz nie odebrał od tegoż lub innego znajomego handlu, za rzetelność tego nazwiska ręczącego.

13) Drukacz i nakładca dopełniwszy przepisów prawa niniejszego i uzyskawszy zatwierdzenie druku dzieła jakiego, wolny jest zupełnie od wszelkiej dalszej odpowiedzialności względem treści onogoż. Gdyby się zdarzył przypadek, przewidziany w §. 6 prawa seymowego z dnia 20 września, i seym związkowy nakazać miał utłumienie takowego, z należytem zachowaniem terażniejszego przepisu, wydanego pisma, wolno nakładcy upomnieć się o wynagrodzenie. Autorowi w żadnym przypadku służyć nie może takoweż zupełnie od odpowiedzialności uwolnienie, ale owszem, skoroby się pokazało, iż podszedł uwagę cenzora (u. p. przez wmiessane godne kary przymówienia lub dwuznaczności, których zamierzona myśl cenzorowi ukrytą pozostać mogła), lub podstępnie przez bezprawne środki uzyskał pozwolenie druku, zostaje za to, szczególniej co do pojedynczych, w obszernym dziele zawartych miejsc niedozwolonych następnie jak wprzód odpowiedzialnym. Jeżeli w dziele takowym autor nie jest wymieniony, donieść go winien nakładca; jeżeli tego uczynić nie może lub nie chce, lub autor nie jest obecnym w kraju poddanym Pruskim, musi go nakładca zastąpić w odpowiedzialności. Wreszcie rozumie się samo z siebie, że skoro w dziele jakim zawierają się myśli, przez które sędzi się, ktokolwiek być obrażonym, zastrzega się temuż prawo do autora i nakładcy, pomimo nastąpioney cenzury i dozwolenia druku.

14) Niezmienione nowe wydanie dzieła szłego z zezwoleniem od czasu ogłoszenia niniejszego przepisu, może bez dalszej cenzury drukowanem być i zagranicą, byle tylko nakładca doniósł o tém władzy cenzury, po którą drukarz zostaje, lub jeżeli się drukuje za granicą, władzy swojego miejsca zamieszkania.

15) Nakładca, kazawszy wydrukować dzieło jakie z zezwoleniem, nie jest obowiązany do żadnych opłat cenzurze, ani do oddawania darmo exemplarza do którejkolwiek biblioteki; od ogłoszenia przepisu niniejszego. Wszakże pozostaje obowiązek oddawania jednego exemplarza cenzorowi.

16) a. Każdy drukarz w państwach naszych, drukujący jakie dzieło, i każdy krajowy nakładca, dający drukować co w kraju lub za granicą, nie dopełniwszy tych przepisów cenzury, podpada szczególniej za to karze policyynnej, w miarę niebezpieczności treści, od dziesięciu do stu talarów, a prócz tego mocną jest policya, zabrać cały nakład takowego pisma. — Powtórzenie tego przewinienia pociąga za sobą podwojenie kary. Jeżeli autor jest razem nakładcą, spada na niego kara nakładcy. Xięgarze i drukarze, dopuściwszy się po trzeci raz takiego wykroczenia, utracą prawo tegoż procederu. — b. Jeżeli treść pisma jest z siebie kary godną, wymierzoną będą prócz tego przepisane prawem kary sądowe, przyczem oświadczamy, iż w razie zuchwałego i nieprzyzwoitego przygniania i urągania się z ustawy krajowych i urzędów w państwie, nie na to tylko uważać się będzie, czyli stać niechęć wyniknęła, lecz ze same takowe występne wynurzenia, karę więzienia lub twierdzy od sześciu miesięcy do lat dwóch za sobą pociągają. Także sama wyznacza się kara za ubliżenie wianego uszanowania, członkom związku niemieckiego, jako też obcym monarchom i za zuchwałę ich rządów nagany, mające w celu wzbudzić nieukontentowanie. — c. Za osnowę pisma odpowiedzialnym jest naprzód autor, a potem nakładca, jeżeli go nie może lub nie chce sądom naszym dostawić. — d. Samo uchybienie rzetelnego doniesienia nakładcy na tytule pisma, chociaż i z zezwoleniem cenzury wydrukowanego, karane będzie na osobie nakładcy sztofem policyynnym od pięciu do pięćdziesiąt talarów. Równiej podpadnie karze drukarz, gazetę lub pismo czasowe bez nazwiska Redaktora drukując. — e. Przedający lub w innym sposobie wydający pisma zakazane, prócz zabrana znalezionych u niego exemplarzy, ukarany będzie karą policyynną od dziesięciu do stu talarów, w powtórzonym razie podwojoną tąż karą, a za trzecim razem, prócz podwojonej kary pieniężnej, utraceniem procederu.

Do pism zakazanych należą wszelkie w Niemczech, bez nazwiska nakładcy wychodzące dzieła, i wszelkie niemieckie gazety i pisma czasowe, nazwiskiem Redaktora nieopatrzone.

17) Gazety i inne pisma czasowe, skoro zawierają przedmioty religii, polityki, administracyi krajowej i historyi obecnego czasu, wychodzić tylko mogą z zatwierdzeniem rzeczonych wyżej ministerstw, które je utłumiać winny, skoro zatwierdzenia tego na złe używa-

— Dan w Berlinie dnia 18 października 1819.

Fryderyk Wilhelm.

(L. S.) O. Xiążę Hardenberg.

M U L T A N Y.

Z Jass dnia 30 października.

Dnia 23 b. m. odprawił tu uroczysty wjazd Xiążę nasz (Suzzo) człowiek piękny, niemający jak lat 36 do 40tu. Blask i świetność oznaczały się we wszystkiem. Orszak ruszył od klasztoru Galatha położonego pod Jassami. Xiążę ubrany był w szaty Xiążęce, miał Xiążęcą czapkę (kuka) na głowie, a kilka tysięcy ludzi prowadziło ten cały poczet w pośród ciągłych okrzyków: *Niech żyje!* Xiążę otoczony był licznym dworem i magnatami kraju. Cały poczet ciągnął do pałacu Xiążęcego, gdzie Xiążę wysiadł, i dawał posłuchanie agentom różnych dworów, którym przyrzeki bronić praw i wolności poddanych obcych mocarstw w tym kraju mieszkających; a potem przyjmował uroczyste bojarów. Rozdawano potem między magnatów kosztowne futra jako ofiarowane im od Xięcia pedarunki w wartości przeszło 80,000 piastrow. Bojarowie zaliczyli Xięciu 500,000 piastrow.

WYSPY JONSKIE.

Generał-major Adam, zastępujący nieobecnego Tomasza Maitland, naczelnego kommissarza wysp Jońskich, wydał d. 6 października w Korfu odezwę z powodu okazującego się ducha burzliwości na wyspie Santa-Maura.

Wyraża w niej, iż mieszkańcy wsi *Sfachiotes* pierwsi przeszkodzili urzędnikom municypalnym w pełnieniu obowiązków; i że w ciągu 6-todniowego oporu, znaczna liczba zbrojnych wieśniaków, zbliżywszy się do miasta podała skargę na kilku urzędników miejscowych i znakomitszych obywateli, obwiniając ich o uciemiężenia i zemstą zagrażając. Po przyjęciu tej prośby, część uwiedzionych ludzi wróciła do domu; lecz jeszcze pozostało wielu zbrojnych wieśniaków, którzy jednak żadnego nie dopuścili się gwałtu. Dla większego zaś bezpieczeństwa miasta, posłano tam znaczny oddział wojska, przed którego przybyciem, włóścianie, zagrzaszawszy sobie winem głowę, chcieli wpasć do miasta, lecz ich odparto; kilka jednak wszedłszy skrycie, zapaliło skład jednego z tamecznych obywateli. Wkrótce atoli ich wypędzono. Gdy zaś nazajutrz nie ustał jeszcze rozruch, użyte zatém wojsko, rozproszyło zbuntowanych włóścian, i wieś *Sfachiotes* zajęło. Po ogłoszeniu nareszcie prawa o buntach na wyspie *Santa-Maura*, publiczna spokojność przywróconą została.

S Z W A Y C A R Y A.

Rozchodzi się w Zurich pogłoska, iż Pan Schraut, Poseł Austriacki przy rządzie szwajcarskim, podał ważną notę wynuczając życzenie, aby w Szwajcaryi wydano postanowienia podobne do ostatnich uchwał seymu związku niemieckiego w Frankforcie.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Csl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pisma poryo

O g ł o s z e n i a.

1. Magistrat Miasta Wilna, na mocy Ukazu, z Rządu Guberskiego Wileńskiego dnia 13. oktobra 1819 roku za N. 21964, do siebie wysłanego, wedle zapisanego za onym w swym Sądzie dnia wczorajszego postanowienia, po trzykroć ogłasza: iż towary po zmarłym kupcu Miasta Moskwy Jermile Konowałowie pozostałe, w Ratuszu Wileńskim chroniące się, na dniu 4. februaryi nadchodzącego 1820 roku, rozpoczną się w tymże Ratuszu wyprzedawać, i takowa wyprzedaż będzie kontynuowana aż do ukończenia licytacji. Dla czego aby pretensorowie i successorowie Konowałowa, tak dla nabywania się przy takowym akcie licytacji, jak równie i dla udowodnienia swych stosunków do majątku Konowałowa regulujących się, na powyższy termin w Magistracie Wileńskim jawnili się, i aby w takowym czasie życzący nabyć przeznaczony pod licytacją towary do Ratusza Wileńskiego przybywali, Magistrat wileński przez niniejszą awizacją w Kurjerze Litewskim umieszczającą się, powszechność zawiadamia. Roku 1819 mca oktobra 25 dnia.
Franciszek Święcicki P. Burmistrz Magistratu Wileńskiego.

Ignacy Misiewicz M. W. Regent.

1. Od Rządu gubernialnego Litewsko-Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się na dawniej naznaczone dwa terminy, do tego Rządu, życzących nabyć skofiskowanej juryzdyki, miasteczka Swirzy, Prezydenta Sądu granicznego Zawileyskiego, Daniela Buczyń-

skiego, znajdujący się w tutejszej gubernii, powiecie Zawileyskim; dla uczynienia satysfakcyi JW. Radcy Tajnemu Mitoradowiczowi, za straconą jego soł, stoninę i narzędzie bydłakowe, ocenionych do 4742 rubli srebr. kop. 12, i 103 rub. 62 kop. assygn. i miedzią, naznaczone nowe terminy, a mianowicie: pierwszy dnia 1, drugi 2 a trzeci ostateczny 5 mca februaryi następującego 1820 roku; a zatém życzący nabyć takową juryzdykę, zechcą przybyć do tego Rządu, na wyżej wspomniane terminy. Nowembra 17 dnia 1819 roku.

Assesor Iskryzki.
Sekretarz Nowicki.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Z domu pod N. 146 na Zaułku Bernardyńskim położonego, dnia 15 terażniejszego miesiąca i roku, zbiegł Człowiek poddany z profesyi kucharz nazwiskiem Stefan Berezynski, urodzony średni, twarzy pełnej białej, oczu błękitnych, ciała dosyć w sobie mający, lat dwudziestu pięciu, surdut na nim szaraczkowy nowy, chustka na szyi pasowa, czapka stara z daszkiem. Jesliby się komu z wyżej opisanych znaków zdarzyło takowego zbiega poznać, właściciel o dostawienie jak najszybsze onego do Policyi Miasta Wilna lub też do domu już rzeczzonego, każdego z zapewnieniem stosowney nagrody uprasza.

2. Roku 1819 nowembra 18 dnia, niżej podpisany jako administrator massy na rozdział wierzytelom Litewskim JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Generała wojsk Polskich przeznaczony, będąc zarazem przez postanowienie Sądu Kompromissarskiego w dobrach Turcu napoczętego, umocowanym do podania pu-

blizney awizacyi, zneydnie potrzebnym wezwac wszystkich JWW. i WW. Kredytorow JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza, ktorzy jeszcze do dokumenta ostatecznego Sąd Kompromissarski naznaczajacego, w roku terazniejszym 1819 maja 5 nastalego, i tegoż czasu w Ziemstwie Nowogrodzkim przyznanego, nie pisali się a za swoimi naleznościami wziąć satisfakcyą z przeznaczonych dóbr Turca i Solecznik mogą, iżby w nieodwlocznym czasie akcesa do postanowionego i w wykonaniu już weszłego Sądu dopełnić starali się. Dzieło to bowiem na konwencyi Grodzieńskiej w roku 1818 maja 13 nastaley oparte, a Dokumentem Kompromiss stanowiącym w górze wzmienionym do wykonania wprowadzone, za pisaniem się już znaczney liczby kredytorow, a w rządzie tych, naywiększe pretensorstwo mających JWW. Konstantego i Franciszka Raieckich zastawnikow Możeykowa i Solecznik, niema już żadnych przeszkod, któreby jego bieg zatrzymywac były w stanie, a tylko pisaniem się i zbiorem dalszych wierzyteli aż do tej pory spóźniających się w długo oczekiwaniem ukończeniu przyspieszyć się może. Ile więc szczególny każdego kredytora interes, na prędkiem dokończeniu bliższą znajdzie dogodność; tyle w połączeniu ogólnego pretensorstwa wszyscy dla dobra zawsze swojego do zniśnienia przewok naytroskliwiej przyłożyć się powinni i dla tego raczą JWW. i WW. Kredytorowie albo osobiście w dniu 15 decembra terazniejszego roku, jako na terminie na zjazd Sądu Kompromissarskiego naznaczonym, w Turcu znajdowac się albo dopełniwszy do wzmienionych wyżej tranzaktów urzędowe submissyie, odeslac one zechcą przed tymże dniem, na ręce niżej podpisanego do majątku Turca, przez którego nieochylnie Sądowi złożonemi będą. Datt ut supra.

Mateusz Markiewicz Podkomorzy Pttu Nowogrodz. Administrator Hrabstwa Turzeckiego.

2. D kretem Remissyiny Sąd Ziem. Ptu Kobryńskiego dnia 13 marca 1818 roku ogłoszonym w sprawie pomiędzy WW. Stanisławem Fiedziuszko Regentem Gran. i Adwokatem subseliow Kobryńskich w stopniu W. Zawadzkiej, Kajetanem i Rachelą z Laskowskich Marianowiczami odstawn. Kapitan. woysk Ross. w imieniu własnym aktorami pewney części, też z różnych stosunków pretensorami, Stanisławem Adamowiczem, Sylwestrem i Franciszką Łazowskiemi zastawnemi, Ignacym Laskowskim Chorążym woysk b. pol. tradycyjnym, possessorami, Antonim Wasiewskim, Pawłem i Andrzejem Bogustawskimi, Teodorem oycem, Michałem i Alexandrem Synami Zadurnowskiemi takoz pretensorami, Janem Filipowiczem Regentem Ziem. Wilkom. niestawnie mającym się, Kazimierzem Sędzią Gran., Piotrem Komorn. i Franciszkim Ostromeckimi z dokładem nieletnich Saplicow z ręki tegoż Filipowicza zastawnemi possessorami, oraz pomiędzy dalszemi stronami do majątku zeszłego Heronima Laskowskiego Chodynich dawniey w Województwie Brzeskim, a teraz w Powieście Kobryń. sytuowanych zbiegającymi się, naznaczony został Sąd dzielczo Exdywizorski z poruczeniem między dalszemi regutani naydaley w trzecim terminie zupełnego ukończenia dzieła, skutkiem którego i późniejszy rezolucyi tegoż Sądu Ziem. po zrze-

czeniu się założonych appellacyi dnia 23 sierpnia tegoż roku zasztey, Sąd dzielczo Exdywizorski w majątności Chodynich exystujący po zdecydowaniu akcessoryynych wniesień termin trzeci zjazdu swojego do tychże Chodynich dla zupełnego dokończenia poruczoney czynności, na dzień jedynasty february następującego 1820 roku zakreślił, o jakowym terminie przez niniejsze ogłoszenie strony interesowane zawiadamia, z ostrzeżeniem, iż nieprzychodzącym stronom amissya przez Dekret Remissyiny zadeklarowana została. Datt na sessyi w Chodynich dnia 7 gbra 1819 roku.

Stanisław Błocki Prezyd. Exdywiz.

Wincenty Hornowski. Kazimierz Puchniewski. Exdywizor.

Marcin Walicki Regent Gran. P. K. i Exdywiz.

D o p r z e d a n i a

Nakładem Józefa Zawadzkiego, wyszły zpod prassy sztyeharskiej znajomego artysty nowe polnezy pod tytułem:

Quatre Polonaises pour le Pianoforte composées et dédiées aux Dames Polonaises, par Joseph Deszczyński, Op. 6 i przedają się w xiegarni Uniwersyteckiej po kop. 60 sr.

W teyże xiegarni dostać można wydane uprzednio przez tegoż autora: Deux Marches pour le Pianoforte, dédiées à la Garde Royale Polonoise à pieds, 2da ed. revue et retouchée par l'auteur. kop. 30

Quatre Polonaises Nationales pour le Pianoforte dédiées à Mr le Conte Rokicki, Cons. d'Etat kop. 50

2 Następujące świeżo sprowadzone Cebula wydające przyjemne kwiaty w pokojach w miesiacu grudniu, styczniu i lutym można dostać w magazynie Józefa Kopsza, jakoto.

Jacynty w różnych kolorach	sztuka kop 30
Tulipany dubeltowe	15
Narcysse za 6 sztuk różnego gatunku	40
Tacetty — 3 — (Narcisses à bouquet	45
— Marsylijskie sztuka	30
Żonkille, za 3 sztuki różnego gatunku	45
— naywiększe, sztuk	25
Jris persica	15

2 Niżej podpisany, ma honor donieść: iż na żądanie Szanowney Publiczności, postanowił jeszcze czas niejaki zatrzymać się w Mieście Wilnie, z dziełem swoim, wyobrażającym, powszechnie z mitologii znanego, SATURNA, jako dziełem nadzwyczajnego i nigdy tu jeszcze niewidzianego mechanizmu.

Mieysce widowiska, jest przy ulicy ostrobramskiej, w domu W. Pułkownika Andrzejowa, gdzie widzieć można każdego dnia: od godziny 2 z południa, do godziny 8mej; za cenę mniejszą, jak dotąd, to jest: na pierwsze mieysce złotych 2; na drugie zł. 1. Józef Waldstein, Wiedeńczyk.

3 Pantaleon Wiedeński jest do zbycia na ulicy Dominikańskiej w Domu W. Doroski pod N. 425.

2 Wyjeżdża na trzy miesiące do królestwa Pruskiego, obywatel powiatu rosieńskiego, Tadeusz Marcinowski, z będącymi przy nim sztukacemi: Józefem Zebrowskim i Michałem Palitowskim.